

Minden meghívást lemondani!

*Augusztusban sűrűsödnek,
fedésbe kerülnek,
feledésbe merülnek
a programok,
nő a nyomás,
mindenki érzi már, hogy mindjárt lemarad.
Rövidülnek a nappalok,
későn látszik ki az események mögül az élet.
Van abban valami végzetesen kiábrándító,
hogy kapható
ízetlen cseresznye aranyáron.*

*A függőágnak még mindig nem találtunk helyet,
a kerti csap pont ugyanannyit tud –
kipróbálása óta senki nem körülményeskedett többé a kerti zuhannyal.
Pedig kell a takarás,
a sütögetés, a strandolás, a társas,
különben az élet is kiég –
ez már nem ugyanaz a Nap, mint gyerekkorunkban.*

*Augusztusban feladják a kapaszkodást,
kipróbálják a napba nézést,
átnyúlnak a szomszéd kerítésén,
és elrágicsálnak pár
szájukat összehúzó szőlőszemet a vének.
Ennyire futja: elfutja a szemüket a könny.
Hátha félrenyelik.
Haltak már meg így emberek.*

*Egyre esélytelenebb,
egyre feleslegesebb
elrejteti az ambíciókból lepárolt
irigységnél is mérgezőbb
ontológiai szentimentalizmust.
És gyümölcsét: a zacskót.*

*„Fiatalok, akik mégis eljöttetek!
Tegnapig még abban voltam érdekelt,*

*nehogy túlnőjeteK,
de ez már nem az a Nap, amit érdekes lenne
elfogni előletek!
Hanyagolhatjuk a másodvetést bátran –
nem igazán éri meg.”*